

ПРЕДГОВОРЪ.

Безъ да сме ся считали въ кръга на работниците по книжевното поле въ възражданіето на нашій народъ, възъ отъ попрището ни, лишени даже отъ потребната по тази часть специалность, като за наше собствено удоволствие, изпълнявали сме и ний по силитъ си тѣзи тѣхна длъжность, или по-добрь да рѣкъ тѣзи обща длъжность на сякой отечестволюбець.

И тѣй, настоящата книжка, драги читатели, е [една и не първа отъ занимаіята ми по книжевното поле.

При сичко че тази книга разказва за едно истинско събитіе отъ послѣднытъ тѣзи години, но е написана съ начинъ толкови приятень, щото тя почти пада подъ категоріята на романситъ. И като такава, възможно е да извика критикуваніята на нашитъ критици; критиката е общи господарь на сякой предметъ, лошь или добаръ, и общи умодавател и удѣнител на сякое нѣщо.

Сьдок. нѣма съмнѣніе че и тази книга ще да добие своитъ критикователи, было и връху съдържаніето, языка на книгата, было и връху назии лично; обично е на нашитъ критици да ся занимаватъ не толкова съ предметитъ колкото съ личноститъ, не толкова за книгата колкото за списателя или преводителя ѝ.

Има между нашитъ четивци нѣкои съсъ мнѣніе, че книги отъ романтическо съдържаніе, каквото що е и тая, които дразнятъ въображеніето, както и поезіята на веселый свѣтъ, ся вредителни за здравый народень мораль на нашитъ Българи и Българки, и лоша храна за душевната отхрана на народа ни. Ний не сме на туй мнѣніе.

Ако да можамъ да оградимъ народа си съ китайска стѣна да го иотдѣлимъ отъ другитъ народи на свѣта, тогива